

Φάκελος

Του Στέλιου Κούλογλου

«**Ε**ΜΠΡΟΣ μαρς αριστερά, είναι η θέση σου εκεί, στο μεγάλο το μέτωπο της εργατιάς, γιατί εργάτης είσαι και συ». Τα μεγάφωνα παίζουν στη διαπασών τραγούδια του Μπέρτολτ Μπρεχτ της δεκαετίας του '30, οι τοίχοι είναι σκεπασμένοι με κουρελιασμένες αφίσες, από τα παράθυρα του δευτέρου ορόφου κρέμονται «αεροπλάνω» που ανεμίζουν επιδεικνύοντας την ακαλαισθησία τους. Μέσα σε 5-10 χρόνια, η οδός Σόλωνος έχει αλλάξει ριζικά. «Φαστφουντάδικα» από τη μια πλευρά, καταστήματα με νεανικά ρούχα, με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και «συνθεροαίερα» από την άλλη: μόνο το Χημείο του Πανεπιστημίου Αθηνών μοιάζει ίδιο, γκρίζο και απαράλλακτο, σαν να μην έχει καθόλου επηρεασθεί από το πέρασμα του χρόνου.

Από την προεκλογική ατμόσφαιρα δεν λείπει φυσικά και η ντουντούκα, τοποθετημένη στην είσοδο του κτιρίου ώστε από την... επαναστατική επιρροή της να μην ξεφύγει κανείς απ' όσους μπαίνουν στο κτίριο. Αδιάφοροι φοιτητές και φοιτήτριες παίζουν μπροστά από τον συμφοιτητή τους που ξελαργυγιάζεται προκειμένου να αναλύσει τα χάλια της Ανώτατης Εκπαίδευσης. Σύμφωνα με την - κυρίαρχουσα στο αγώνισμα - ΚΝΕ και τη συνδικαλιστική της παράταξη την ΠΣΚ (Πανοπουδαστική) ο υπεύθυνος για τα χάλια των ελληνικών Πανεπιστημίων έχει ήδη βρεθεί: είναι η ΕΟΚ η οποία «προσπαθεί να υποδαυλίσει τα ελληνικά πτυχία», «προωθεί μια Ανώτατη Εκπαίδευση δύο ταχυτήτων», επιβάλλει την «ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων και την πολιτική λιτότητας στην Παιδεία».

Αφού καταγγελλθούν συλλήβδην ο ευρωβουλευτής της ΕΑΡ κ. Κ. Φιλίνης (που απαιτεί από την ΕΟΚ βοήθεια για την ελληνική εκπαίδευση), η Κυβέρνηση (η οποία προωθεί «τη συντηρητική αναδιάρθρωση των ΑΕΙ με τη δραστηρία υποστήριξη της ΝΔ») ακολουθούν τα καθήκοντα, που είναι φυσικά η απόκρουση των ΕΟΚικών επιδιώξεων και των Κοινοτικών προγραμμάτων σπουδών. Όταν μάλιστα αυτή η ξέφρενη ξενοφοβία συνδυάζεται με την ψευδοπερηφάνεια της Ψωροκόστανας, τότε το κίνημα πρέπει να αγωνισθεί για να αποτρέψει την «ντιρεκτίβα της ΕΟΚ για επαγγελματική ισοτιμία», εννοείται των ελληνικών πτυχίων με τα ευρωπαϊκά. Όχι τι; Νάρθουνε οι εγγλέζοι απόφοιτοι του London School of Economics στην Ελλάδα και να θέλουνε να εξομοιωθούν με τους αποφοίτους της «Α-ΒΟΥ-ΣΟΥ-ΠΟΥ»; ('Ετσι αποκαλείται η Βιομηχανική Σχολή Πειραιώς στη διάλεκτο των φοιτητικών παρατάξεων).

Λίγο μετά την κεντρική είσοδο, ένα άλλο ταμπλώ, των «Αριστερών Συσπειρώσεων» αυτή τη φορά, μας πληροφορεί για «τα καθήκοντα» απέναντι στο πρόβλημα των μεταπτυχιακών σπουδών, που ως γνωστόν καρκινοδοτούν στην Ελλάδα. Εξασφαλίζοντας αναμφισβήτητα μια παγκόσμια πρωτιά υπάρχουν εδώ παρατάξεις που τάσσονται εναντίον της ανάπτυξης των μεταπτυχιακών σπουδών επειδή με αυτόν τον τρόπο «δημιουργείται μια ελίτ»...

«Τεχνοκρατία, επιστημονισμός, αξιοκρατία;», αναρωτιέται μια άλλη αφίσα της ίδιας ομάδας, για να απαντήσει αδιάστατα αμέσως μετά: «Όχι ευχαριστώ».

«Ενάντια στα σχέδια της ΕΟΚ για το 1992», και την «παιδεία των δύο ταχυτήτων» συμπληρώνει μια διπλανή εφημερίδα τοίχου της ΚΝΕ-ΠΣΚ. «Ειδικευση στο πτυχίο για όλους» (ώστε να αποφευχθούν αυτές οι διαβολικές μεταπτυχιακές σπουδές. Μόνο που όταν όλοι ειδικεύονται, απλώς... δεν υπάρχει ειδικευση!!).

«Όχι στον τεχνοκρατισμό και την εντατικοποίηση, όχι στη διαίρεση των φοιτητών και των πτυχίων» (εννοείται σε προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς, σε καλούς και κακούς) αναφωνεί παραδίπλα μια αφίσα του κομματιού εκείνου του Δημοκρατικού Αγώνα (ΔΑ) που πρόσκειται στο ΚΚΕεσ. - Ανανεωτική Αριστερά. «Όχι στα μεταπτυχιακά, όχι στα ΕΟΚικά προγράμματα, λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους», συμπληρώνει μια τεράστια ανακοίνωση που κρέμεται στον αέρα.

Πού θα βρεθούν όμως όλες αυτές οι δουλειές, ώστε να δουλεύουν όλοι οι ανειδίκευτοι και μάλιστα λιγότερο; Ένα τεράστιο πανώ της ΚΝΕ - ΠΣΚ Χημικού κρεμασμένο στην πλευρά της οδού Ναυαρίνου δίνει τη λύση: «Μαζικές προσλήψεις στο Δημόσιο». Αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά ότι αποτελεί μια συντηρητική κοινωνική δύναμη, η νεολαία του ΚΚΕ δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να αναπαράγει αυτό που ζητούσαν παλιότερα οι νέοι που επρόκειτο στη δεξιά: να γίνουν δημόσιοι υπάλληλοι και δη χωροφύλακες.

Εκφράζοντας μια εντονότατη αντίθεση με οποιαδήποτε έννοια βελτίωσης των ελληνικών πανεπιστημίων και προόδου γενικώς, ορισμένες - παρουσιαζόμενες ως αριστερές - παρατάξεις, καταφέρνουν να συσπειρώνουν συνδικαλιστικά τις πιο οπισθοδρομικές δυνάμεις που υπάρχουν στα ελληνικά πανεπιστήμια. Να εκφράσουν «τους πόθους και τις επιθυμίες» των πιο καθυστερημένων φοιτητών, των ανασφαλών εκείνων που το βασικό τους πρόβλημα είναι ότι δεν μπορούν να ανταγωνισθούν τους υπόλοιπους συναδέλφους τους, αλλά δεν θέλουν και να το παραδεχθούν.

Η εικόνα που παρουσιάζουν αυτές τις μέρες οι ελληνικές σχολές, είναι η αποκορουστική εικόνα μιας μικροκοινωνίας παρατάξεων από την οποία εκλείπει συνεχώς ο ορθός λόγος, λείπει ολοκληρωτικά η λογική. Πριν από δέκα χρόνια στην περίοδο του μεταπολεμικού φοιτητικού κινήματος, υπήρχε ασφαλώς ένα «επαναστατικό παραλήρημα» στηριγμένο όμως σε μια μαζική συμμετοχή πολλών φοιτητών, του μεγαλύτερου μέρους του ενεργού φοιτητικού πληθυσμού!! Η σημερινή... επαναστατική σχιζοφρένεια έγκειται ακριβώς στο γεγονός ότι από τη σκηνή απεχώρησαν κουρασμένοι οι φοιτητές και άφησαν μόνους τους τους συνδικαλιστές. Όσο μάλιστα οι τελευταίοι απομονώνονται, αδυνατώντας όχι να συσπειρώσουν μάζες, αλλά ούτε πρόεδρο της ΕΦΕΕ να εκλέξουν, τόσο περισσότερο αναπτύσσουν την επαναστατική ρητορεία τους, για να πείσουν τους εαυτούς τους ότι έχουν λόγο ύπαρξης. «Το μόνο κόκκινο πανεπιστήμιο, είναι το πανεπιστήμιο που καίγεται», φώναζαν οι ομόλογοί τους δέκα χρόνια πριν. Ζούσαν σε μια πλάνη, ήταν όμως έτοιμοι να κάψουν το πανεπιστήμιο για να... κοκκινίσει. Οι σύγχρονοι απόγονοί τους στερούνται παντελώς φαντασίας δεν έχουν παρόμοιους σκοπούς. Ούτε πανεπιστήμιο υπάρχει πια, ούτε κόκκινο θέλουν να το κάνουν: αυτό που επιθυμούν είναι να διορισθούν μαζικά στο Δημόσιο, για «λιγότερη δουλειά» και ήσυχια γηρατειά, στην ανασφαλή εποχή του 1992, της ΕΟΚ, των νέων τεχνολογιών.

Ποια Αριστερά

Αναρωτιέται κανείς πώς δεν έχουν ακόμη κλεισθεί ραντεβού του κινήματος των φοιτητών με τα άλλα επαναστατικά κινήματα που καθοδηγεί αυτή την εποχή το ΚΚΕ, όπως είναι οι επαγγελματιοβιοτέχνες που διαμαρτύρονται εναντίον του συνεχούς ωραρίου καθώς και οι οδηγοί ταξί που απεργούν συμπαραστεκόμενοι στους επαγγελματιοβιοτέχνες

Μέχρι δε τη στιγμή που η υφαρπαγή της κρατικής θέσης γίνει πραγματικότητα ανεξαρτήτως προσόντων (όπως είδαμε υπάρχει και μέτωπο πλώς εναντίον... της αξιοκρατίας) τη λύση μπορεί να δώσει σύμφωνα με μια άλλη αφίσα ο... φοιτητικός μισθός που πρέπει «να είναι ίσος με τον βασικό εργατικό μισθό, όπως ορίζεται από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση και για διάστημα ίσο με τα χρόνια φοίτησης». Όποιος δε αντιδραστικός αρνείται το αίτημα, «πρώτον αρνείται στην πράξη στους φτωχούς να σπουδάσουν», δεύτερον «είναι υπέρ της άποψης να μειώνεται το διδακτικό επίπεδο των γονιών μας» και τρίτον «είναι υπέρ της άποψης ότι πρέπει να πληρώνει ο λαός και όχι τα μονοπώλια». Όχι, παίζουμε!!!

Μια χειροβομβίδα στη μήτρα

ΤΡΙΑΚΟΣΙΑ μέτρα πιο πάνω, στη Νομική Σχολή, η ατμόσφαιρα έχει ανάψει για τα καλά. Μια φοιτήτρια, προφανώς της δεξιάς, έσκισε ένα πανώ της ΚΝΕ που κατήγγειλε την πολιτική της Κυβέρνησης απέναντι στο Ισραήλ, αλλά όχι και με τόσο ουμανιστικό τρόπο: «σε κάθε μήτρα Παλαιστίνιας γυναίκας», έγραφε με μεγάλα κόκκινα γράμματα, «υπάρχει αντί για έμβρυο μια χειροβομβίδα για τους Ισραηλινούς», προς τους οποίους όμως επιχειρεί ανοίγματα ο υπουργός Εξωτερικών του ΠΑΣΟΚ κ. Κ. Παπούλιας. Το επεισόδιο το οποίο περνάει αδιάφορο για τους περισσότερους, ήταν ό,τι έπρεπε για τα στελέχη των παρατάξεων: εφέτος περισσότερο από κάθε άλλη φορά, το κοινό των συνελεύσεων είναι περιορισμένο, τα προαύλια άδεια, οι συγκεντρώσεις των παρατάξεων ολιγάριθμες παρά τα ηχηρά ονόματα υπουργών και πολιτικών που μιλούν ο ένας μετά τον άλλο στις σχολές. Πώς να μην είναι τα καθήκοντα άδεια, όταν ο όποιος φοιτητικός συνδικαλισμός χρησιμοποιείται αποκλειστικώς για τους σκοπούς των πολιτικών κομμάτων και των οργανώσεων νεολαίας!! Η ΚΝΕ, η οργάνωση με την πιο οργανωμένη παρουσία στα Πανεπιστήμια, ετοιμάζει το Συνέδριό της και κάθε τοπικό στέλεχος σε κάθε σχολή «καταγράφεται» εν όψει συνεδρίου ως «αριστερός» πλειοδότης σε ακραίες, βολικές θέσεις. Αν ο κ. Χ. Φλωράκης επιχειρούσε μια δόλτα στις σχολές της Αθήνας, θα μπορούσε να διαπιστώσει ιδίως όμοια ότι η γραμμή του δεν γίνεται αποδεκτή από τη νεολαία του κόμματός του: παρά τις παροτρύνσεις του κατά την ομιλία του στο περσινό Φεστιβάλ του Οδηγητή, κανείς Κνίτης δεν εννοεί να καταλάβει ότι πρέπει να διαβάσει και να ασχολείται με τα μαθήματά του.

Είναι τέτοιο το επαναστατικό... ρεύμα, ώστε ακόμη και ο κ. Μ. Ανδρουλάκης αναγκάστηκε να διατυπώσει δημοσίως τη νέα γραμμή της

ΚΝΕ, που συνίσταται στη δημιουργία ενός «αντικαπιταλιστικού μετώπου» μέσα στα Πανεπιστήμια. Και το αναπληρωματικό μέλος του ΚΚΕ που θεωρείται και «εκσυγχρονιστής» ξέρει καλύτερα από όλους ότι αντικαπιταλιστικό μέτωπο συγκροτεί κάποιος όταν είναι επίκαιρο το πέρασμα στον σοσιαλισμό που θα 'λεγε και ο κ. Μπανιάς. Όσο για τους άλλους εταίρους του... αντικαπιταλιστικού μετώπου, αυτοί δεν είναι πια οι άλλες φοιτητικές παρατάξεις που πρόσκεινται στην ΕΑΡ, στο ΚΚΕεσ - ΑΑ, στην ΣΣΕΚ ή στο ΠΑΣΟΚ: σε συνθήκες ανάπτυξης της συμπαράταξης σε επίπεδο... λαϊκού κινήματος, μέσα στα Πανεπιστήμια η ΚΝΕ συμμαχεί με τις αριστερές συσπειρώσεις, τους «αναρχοαυτόνομους» (τους οποίους ξυλοκοπούσαν τα ΚΝΑΤ μερικά χρόνια πριν, φωνάζοντας «ηθικό ακμαϊότατο»). Αυτό το τελευταίο δεν λείπει πάντως από την ΚΝΕ, που έχει γεμίσει τις σχολές με συνθήματα για το επερχόμενο Συνέδριο: «η νίκη θα είναι δύσκολη αλλά θα είναι δική μας», γράφει ένα απ' αυτά στη Νομική, από την πλευρά της οδού Σίνα. Όχι μακριά, η ΕΚΟΝ ΡΦ της κομμουνιστικής ανανέωσης του κ. Γ. Μπανιά περιγράφει την πάλη των λαϊκών κινήματων στη Γαλλία, την Ισπανία, και τη Δυτ. Γερμανία. Ξεχνώντας απλώς να εξηγήσει γιατί σε αυτές τις χώρες το κομμουνιστικό κίνημα βαδίζει από το κακό στο χειρότερο.

Από τις σειρήνες των πολιτικών σκοπιμοτήτων, δεν μπορούσαν φυσικά να λείψουν ούτε το ΠΑΣΟΚ, ούτε η Ν.Δ. Η «αυτόνομη» - εννοείται από την κυβέρνηση και τη φθορά της - ΠΑΣΠ, δεν παρέλειψε να οικοδομήσει το κύριο μέτωπο της εναντίον της δεξιάς, με αφορμή τη μόνη σωστή πρόταση της ΔΑΠ (φοιτητικής παράταξης της Ν.Δ.), δηλαδή τη δημιουργία και ιδιωτικών Πανεπιστημίων. Και την ίδια στιγμή προκειμένου να μη διακινδυνεύσει μερικές φοιτητικές ψήφους, η Ν.Δ. αποφάσισε να δάξει στο ψυγείο την τελευταία αυτή λύση που απομένει, πριν ο ασθενής που λέγεται Ελληνική Ανώτατη Παιδεία παραδώσει οριστικά το πνεύμα του. Λέγεται ότι μετά από αρκετές εσωτερικές διενέξεις, το θέμα παρεπόμενης στην ηγεσία της Ν.Δ. και τον ίδιο τον κ. Κ. Μητσόταξη, που ως γνωστόν δεν έχει μάθει να αντιστέκεται στην ιδέα του πολιτικού κόστους...

Όσο για την ανανεωτική πτέρυγα του κομμουνισμού, αυτή δεν μπορούσε παρά να μείνει πιστή στην έννοια που πρώτη εισήγαγε, την αυτονομία δηλαδή του μαζικού κινήματος και των μαζικών παρατάξεων. Λίγες μέρες πριν τις εκλογές, η ΕΚΟΝ Ρήγας Φεραίος που πρόσκειται στον κ. Γ. Μπανιά, αποφάσισε να διασπάσει τον μέχρι χτες ενωμένο Δημοκρατικό Αγώνα, έστω και αν αυτό είναι καταστροφικό και μάλιστα τη στιγμή που γίνεται: το επιτελείο του ΚΚΕεσ. - ΑΑ εκτίμησε μετά από ένα... ανανεωτικό μέτρημα των κοινών, ότι ο «δικός τους» ΔΑ θα έπαιρνε περισσότερες ψήφους από τον ΔΑ του κ. Α. Κύρκου, αποδεικνύοντας με αυτόν τον εξίσου ανανεωτικό τρόπο την επικράτηση της κομμουνιστικής ανανέωσης, επί της δεξιάς παρεκκλίσεως η οποία εκφράζεται από την ΕΑΡ.

Για να μην περιοριστεί μάλιστα η αντιπαράθεση μόνο στο επίπεδο της ταμπέλας, το κόμμα του κ. Γ. Μπανιά, αποφάσισε να διαφοροποιηθεί και σε επίπεδο γραμμής, με αφορμή τα προγράμματα «Ερασμούς» και ΚΟΜΕΤ. Πρόκειται για δυο Κοινοτικά προγράμματα, εκ των οποίων το πρώτο προβλέπει ανταλλαγές φοιτητών και καθηγητών μεταξύ των πανεπιστημίων των χωρών της ΕΟΚ και το δεύτερο χρηματοδότηση κοινοτικών πανεπιστημιακών προγραμμάτων από διομηχανικές επιχειρήσεις. Η ΚΝΕ αντιτάσσεται στο τελευταίο, για να μην αρχίσει η Παιδεία και εξυπηρετεί... τα μονοπώλια (το ποιον εξυπηρετεί σήμερα είναι άλλο θέμα), και στο πρώτο, δηλαδή στις απλές ανταλλαγές φοιτητών επειδή ένας φοιτητής που σπουδάζει στη Λυών - υποστηρίζει η ΚΝΕ - όταν γυρίσει στην Ελλάδα θα έχει περισσότερα προσόντα από τον συνάδελφό του που έμεινε εδώ. Η ΕΑΡ υποστηρίζει και τα δύο προγράμματα. Και προκειμένου να διαφοροποιηθεί τόσο από τον δογματικό σοσιαλισμό του ΚΚΕ, όσο όμως και από την «εκσυγχρονιστική» παρέκκλιση της ΕΑΡ, το ΚΚΕ εσ. - ΑΑ απεφάσισε να υποστηρίξει μεν το «Ερασμούς» να πολεμήσει δε το ΚΟΜΕΤ!! Αυτό θα πει... τρίτος δρόμος!

Η σιωπηρή πλειοψηφία

ΚΑΤΑ τα άλλα, οι ερχόμενες φοιτητικές εκλογές προβλέπεται να πραγματοποιηθούν μέσα σε πραγματικά... επαναστατικές συνθήκες. Η ΚΝΕ απεφάσισε να προτείνει την ημέρα των εκλογών κατάληψης όλων των Σχολών, προφανώς για να μην αποτελέσουν οι εκλογές μια αστική διαδικασία εκτόνωσης των μαζών, αλλά ένα ακόμη αγωνιστικό επεισόδιο του επαναστατικού προτσές!! Αναρωτιέται κανείς πώς δεν έχουν ακόμη κλεισθεί ραντεβού του κινήματος των φοιτητών με τα άλλα επαναστατικά κινήματα που καθοδηγεί αυτή την εποχή το ΚΚΕ, όπως είναι οι επαγγελματιοβιοτέχνες που διαμαρτύρονται εναντίον του συνεχούς ωραρίου καθώς και οι οδηγοί ταξί που απεργούν συμπαραστεκόμενοι στους επαγγελματιοβιοτέχνες. Αυτό που είναι μάλλον σίγουρο είναι ότι οι κατάληψεις θα επιτύχουν. Εδώ επέτυχαν τις άλλες φορές, όταν η ΚΝΕ είχε ταχθεί εναντίον: το 1980 με τις παραγματικές φοιτητικές κατάληψεις εναντίον του Νόμου 815 και τον Νοέμβριο του 1973 όταν είχε ταχθεί εναντίον της κατάληψης του Πολυτεχνείου!!

Είναι όμως τέτοια η κατάσταση στα Πανεπιστήμια μετά τις κινητοποιήσεις του περασμένου φθινοπώρου ώστε η παράταξη του ΚΚΕ να ελπίζει ότι αυτή η αγωνιστική εικόνα θα τις προσδώσει και ψήφους ή μήπως με την επαναστατική πλειοδοσία - γυμναστική διακυβεύεται η εικόνα της μεγάλης και σοδαρής δύναμης που επέφερε τις επιτυχείς των προηγούμενων χρόνων; Πώς θα αντιδράσει η σιωπηρή πλειοψηφία που παρατηρεί σήμερα από απόσταση τα τεκταινόμενα στα Πανεπιστήμια;

Φαίνεται πάντως ότι σε αυτήν τη σιωπηρή πλειοψηφία «ποντάρουν» και η ΠΑΣΠ του ΠΑΣΟΚ και η ΔΑΠ της Ν.Δ. Η πρώτη έχει ακόμη πολύ δρόμο για να αντισταθμίσει τη φθορά που προκαλεί η κυβερνητική πολιτική στον χώρο της εκπαίδευσης και να ξεπεράσει την οργανωτική της χαλάρωση, η δεύτερη πρέπει να υπερφαλαγγίσει τα εσωτερικά της προβλήματα. Επειδή πάντως υπάρχουν και φοιτητές που θέλουν να σπουδάσουν, τα Πανεπιστήμια δεν είναι γεμάτα μόνο γραφειοκράτες και οπισθοδρομικούς και αν η «σιωπηρή πλειοψηφία» εκφρασθεί, θα είναι ενδιαφέρον να ακούσει κανείς τις εξηγήσεις όλων αυτών που αναρωτιούνται συνεχώς τα τελευταία χρόνια, γιατί η αριστερά πέφτει και γιατί η δεξιά κερδίζει έδαφος στα Πανεπιστήμια.